

[illegible]

فى

قُلُوبِكُمْ

"Bedeviler, 'İman ettik' demektedirler. (Ey Muhammed) de ki, 'Siz iman etmediniz fakat İslâm olduk deyin, çünkü iman henüz kalplerinize girmedir.'" (Hucurat, 49/14)

Büyük Müfessir Mücahid (H.21-103) bu âyet-i kerimenin, Medine yakınında bulunan Benî Esed İbn-i Huzeyme kabilesi hakkında nâzil olduğunu

söylemiştir. Bu kabile ganimet hevesiyle müslüman olduklarını

söylemişlerdi. Bunlar bir kıtlık yılında Medine'ye gelmişler şehâdet kelimesini

söylemişler ve Peygamberimize: "İdquo;- Biz, filân oğulları ve filân oğulları gibi

size savaş açmadık, âilelerimizle geldik" dediler. Bu sözleri ile

Peygamberimizden kendilerine sadaka yardımı yapılmasını istiyorlardı. Bunun üzerine bu

âyet-i kerime indi. (Âlûsî, Ruhul-Meânî, Beyrut, c. XXVI, s.167,

Mısır, 1353 H.) Âyet-i kerime, Peygamberimize, onlara söyle. "siz iman etmediniz"

çünkü iman yalnız dil ile ikrardan ibaret değil, yürekten inanmaktır. Dil ile

ikrar, dünyada müslüman olduğunun bilinmesi ve kendisine (cenaze namazını

kılmak ve müslüman mezarlığına defnetmek gibi) İslâm hükümlerinin

uygulanması için, gereklidir. Eş'arî'lerin ihtiyarı da budur. Ebû Mansûr

Mâturidî de bu görüştendir. (Şerh-u Fıkhi'l-Ekber, s. 69) "İman, kalp ile tasdik

ve dil ile ikrardır" meşhur sözün anlamı da budur. Yoksa Allah katında mü'min

olması için kalp ile tasdik yeterlidir. Sonuç olarak, iman kalp ile tasdikten ibarettir. Dil

ile ikrar ise başkalarının onu mü'min olarak tanımaları ve öldüğünde

cenaze namazını kılmaları ve müslüman mezarlığına defnetmeleri gibi İslâm

hükümlerinin ona uygulanması için gereklidir. İmanın Geçerli Olmasının

Şartları İmanın sahih ve makbul olması için üç şartın bulunması gereklidir. 1.

İman ümitsizlik halinde olmamalıdır. Hayatı boyunca inanmamış olan bir insanın, yaşama

ümidi kalmayıp can çekişme halinde iman etmesi geçerli değildir. Nitekim

Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmuştur:

وَلَيْسَتِ

التَّوْبَةُ

لِلَّذينَ

يَعْمَلُونَ

السَّيَِّات

16; حَتّى اِذَا

حَضَرَ

اَحَدَهُمُ

الْمَوْتُ

قَالَ اِنّى

تُبْتُ

الْآنَ

وَلَاالَّذي

06;َ يَمُوتُونَ

وَهُمْ

كُفَّارٌ

اُولئِكَ

اَعْتَدْنَا

لَهُمْ

عَذَابًا

اَليمًا "Günah işleyip de kendisine

İnancın gelince 'İşte ben şimdi inanmışım' diyen kimsenin inancı kabul edilmez. Kâfir olarak inançsızların da inancı kabul edilmez. İşte bunlara ahirette can yakıcı bir azap hazırlanmıştır." (Nisa, 4/18) 2. İnanmış olan bir kimse, dinin kesin hükümlerinden, her hangi birini inkar edici söz ve davranışlarda bulunmamalıdır. Meselâ, dinin hükümlerinden olduğu kesin olan namaz, oruç, hac ve zekât gibi bir hüküm inkâr eden, Allah bîle bir şey farz kılmadı artık bugünkü inancın gereği yoktur diyen kimse -Allah korusun imanını kaybetmiş olur. İnkâr; dinin hükümleri bir bîle, bunlardan birini inkar etmek hepsini inkar etmek demektir. Ancak dinin bîle, hükümlerine inandığı halde bunlardan bazılarını yapmayacak olursa dinden çıkmış olmaz. İnkâr başka yapmamak başkadır. 3. Dindeki hükümlerin hepsinin güzel olduğunu kabul etmeli ve bunların arasında bir ayırım yapmamalıdır. İman Artar ve Eksilir mi? İmanın artması ve eksilmesi diye bir şey olmaz. Bu noktada imanın gelişmesi, gelişmesi inancın, kimse arasında hatta peygamber olanla olmayan arasında bir fark yoktur. Bir kimse ya inanmıştır veya inanmamıştır. Ancak imanın kuvvetli ve zayıf olması inancından farklılık vardır. Peygamberimizin imanı ile her hangi birimizin imanı kuvvetlilik inancından aynı değildir. İmanda bîle bir farklılığın bulunduğu, yet ve hadislerde de işaret edilmiştir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de:

157;1616;1606;1617;1614;1605;1614;1575;
1575;1604;1618;1605;1615;1572;1618;1605;1616;1606;1615;1608;1606;1614; 1575;1604;1617;1614;1584;1610;1606;1614;
1575;1616;1584;1614;1575; 1584;1615;1603;1616;1585;1614;
1575;1604;1604;1617;1607;1615;
1608;1614;1580;1616;1604;1614;1578;1618;
1602;1615;1604;1615;1608;1576;1615;1607;1615;1605;1618;
1608;1614;1575;1616;1584;1614;1575;
1578;1615;1604;1616;1610;1614;1578;1618;
1593;1614;1604;1614;1610;1618;1607;1616;1605;1618;
1575;1610;1614;1575;1578;1615;1607;1615;
1586;1614;1575;1583;1614;1578;1618;1607;1615;1605;1618;
1575;1610;1605;1614;1575;1606;1611;1575;
1608;1614;1593;1614;1604;1609;
1585;1614;1576;1617;1616;1607;1616;1605;1618;
1610;1614;1578;1614;1608;1614;1603;1617;1614;1604;1615;1608;1606;1614; "Mâminler ancak onlardır ki, Allah anıldığı zaman yürekleri titrer. Allah'ın yetleri kendilerine okunduğu zaman bu, onların imanını artırır (kuvvetlendirir) ve onlar yalnız Rablerine dayanır ve gelirler." (Enfal, 8/2) İmanın kuvvet ve zayıf kabul edeceğine İbrahim (a.s.)'ı örnek vermek mümkündür. O, Allah'ın dostu olma şerefi ile şereflenmiş bir peygamber olduğu halde şöyle demişti:
1608;1614;1575;1616;1584;1618; 1602;1614;1575;1604;1614;
1575;1616;1576;1618;1585;1607;1610;1605;1615;
1585;1614;1576;1617;1616; 1575;1614;1585;1616;1606;1609;
1603;1614;1610;1618;1601;1614;
1578;1615;1581;1618;1610;1616;
1575;1604;1618;1605;1614;1608;1618;1578;1609; "Ey Rabbim!
Öyle, nasıl dirilttiğini bana göster. Allah ona:
1602;1614;1575;1604;1614;
1575;1614;1608;1614;1604;1614;1605;1618;

تُؤْمِنْ – Yoksa inanmadın mı? buyurdu. İbrahim: قَالَ
بَلى وَلكِنْ
لِيَطْمَئِنَّ قَلْبى – İnandım, fakat kalbim iyice yatışsın (için istiyorum) dedi. (Bakara, 2/260) Böylece Hz.İbrahim, görmeden inandığı bu olayı gözleri ile gördükten sonraki imanının daha kuvvetli olacağı ifade edilmiştir. İman İle Amel Arasındaki İlişki İman ve amel, bir bütünü oluşturan parçalar değil, ayrı ayrı şeylerdir.
Çünkü Kur'an-ı Kerim'de: اِنَّ
الَّذينَ
امَنُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ
وَاَقَامُوا
الصَّلوةَ
وَاتَوُا
الزَّكوةَ
لَهُمْ
اَجْرُهُمْ
عِنْدَ
رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ
"İman edip iyi işler yapan, namaz kılan ve zekât verenler var ya onların mükafatları Rableri katındadır. Onlara korku yoktur, onlar üzüntü de çekmezler."
(Bakara, 2/277) buyurulmuş, amel, iman üzerine atfedilmiştir. Arapça gramer kuralına göre ancak ayrı ayrı manada olan şeyler birbirine atfedilebilirler. Daha açık bir ifade ile eğer amel imanın bir parçası olsaydı "İman edenler" ifadesinden sonra "iyi iş yapanlar" denmesine gerek kalmazdı. وعن أبى
هريرة:
عبدالرحمن بن
صَخر الدوسى)
رع(أن رسول
اللّه قال:
إذا أحْسَنَ
أحَدُكُمْ
إسْلامَه
فكلُّ حسنةٍ
يعملُها
تُكْتَبُ لهُ
بعشرِ
أمْثالِها
إلى سبعمائة
ضعْفٍ، وكلُّ

سيئةٍ يعملها
تُكتَبُ
بمثلها حتى
يَلقى اللّهَ
تعالى (5)- Ebu Hüreyre (r.a) hazretleri anlatıyor: Hz.
Peygamber (a.s) buyurdular ki: "Sizden biri içyle dıاyla Müslüman olursa,
yaptıا her bir hayır en az on mislinden, yedi yüz misline kadar sevabıyla yazılır. İşlediا her
bir günah da sâdece misliyle yazılır. Bu hâl, Allah'a kavuşuncaya kadar
böyle devam eder." (Buhârî, İman 31; Müslim, İman 205, (129)).
İman ile amel, ayrı ayrı şeyler olmakla beraber aralarında çok sıkı bir ilişki vardır.
Sözün başında şunu belirtmeliyiz ki; İman, cennete girmeye, amel ise cehennemden
kurtuluşa vesiledir. İman amelin makbul olma şartı, salih amel de imanın kemalini işaretidir.
Küpün içinde ne varsa dışa o sızar; kazanın üstündeki kaymak
içinde kaynayanın cinsindendir. مَنْ
عَمِلَ
سَيِّئَةً
فَلَا يُجْزى
اِلَّا
مِثْلَهَا
وَمَنْ
عَمِلَ
صَالِحًا
مِنْ ذَكَرٍ
اَوْ اُنْثى
وَهُوَ
مُؤْمِنٌ
فَاُولئِكَ
يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ
يُرْزَقُونَ
فيهَا
بِغَيْرِ
حِسَابٍ "Her kim bir kötülük
yaparsa, ona ancak yaptığıاnın bir misli ile ceza verilir. Erkek veya kadın, her kim de mümin
olarak iyi bir amel işlerse, işte onlar cennete girerler. Orada kendilerine hesapsız rızık verilir."
(Mü'min, 40/40)
وَالَّذينَ
كَذَّبُوا
بِايَاتِنَا
وَلِقَاءِ
الْاخِرَةِ
حَبِطَتْ
اَعْمَالُهُ
05;ْ هَلْ
يُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ

Âyetlerimizi ve ahiretteki karşılaşmayı inkâr edenlerin amelleri hepten boşa gitmiştir.
Çecekleri ceza kendi yaptıklarından başkası mı olacaktır? (Araf, 7/147)
اِنَّ
الَّذينَ
امَ.نُوا
وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِاِنَّالَا
نُضيعُ
اَجْرَمَنْ
اَحْسَنَنَعَمَلًا İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar var ya, şüphe yok ki biz öyle güzel işler yapanların mükafatını zayi etmeyiz. (Kehf, 18/30) وعنكعببنعجرة (رع) قال:]قالَلِىرسولُاللّهِ:. يَاكَعْبُبنَعُجْرَةَ: الصّلاَةُبُرْهَانٌ،وَالصَّوْمُجُنَّةٌحَصِينَةٌ،وَالصَّدَقَةُتُطْفِئُالخَطِيئَةَكَمَايُطْفِئُالمَاءُالنَّارَيَاكَعْبُابنَعُجْرََةَ:إنَّهَُيَرْبُولَحْمٌنَبَتَمِنْسُحْتٍإلاَّكَانَتِالنَّارُأوْلىبِهِ[. (1733)- Ka'b İbnu Ucre (r.a) anlatıyor: "Resulullah (a.s) bana şunu söyledi:"Ey Ka'b İbnu Ucre,! Namaz bürhandır. Oruç sağlam bir kalkandır. Sadaka hataları söndürür, tıpkı suyun ateşi söndürdüğü gibi. Ey Ka'b İbnu Ucre! Haramla biten bir ete mutlaka ateş gerekir." [Tirmizî, Salât 433. (614); Nesâî, Bey'ât 35, 36, (7, 160).] وعنأبىمالِكِالاشْعرى (رع)

قال:]قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ:
الْوُضُوء
شَطْرُ
الايمان،
وَالْحَمْدُ
للّهِ
تَمْلاُ
الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ
اللّهِ
وَالْحَمْدُ
للّهِ
تَملانِ مَا
بَيْنَ
السَّمَاءِ
وَالارْضِ،
والصَّلاَةُ
نُورٌ،
والصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ،
وَالصَّبْرُ
ضِيَاءٌ،
وَالْقُرآنُ
حُجَّةٌ لَكَ
أوْ
عَلَيْكَ،
كُلُّ
النَّاسِ
يَغْدُو،
فَبَايِعٌ
نَفْسَهُ
فَمُعْتِقُهَا أوْ
مُوبِقُهَا]. (4672)- Ebu Malik el-Eş'arî (r.a) anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki:"Abdest imanın yarısıdır. Elhamdülillah mizanı doldurur; sübhanallah velhamdülillah arz ve sema arasını doldurur; namaz nurdur; sadaka bürhandır; sabır ziyadır; Kur'an ise lehine veya aleyhine bir hüccettir. Herkes sabahleyin kalkar, nefsinı satar; kimisi kurtarır kimisi de helak eder." [Müslim, Taharet 1, (223); Tirmizî, Da'avat 91, (3512); Nesaî, Zekat 1, (5, 5-6).] اَلَّذى
خَلَقَ
الْمَوْتَ
وَالْحَيوةَ
لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ
اَحْسَنُ

عَمَلًا
وَهُوَ
الْعَزيزُ
الْغَفُورُ O, hanginizin
daha güzel iř yapacağınızı denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O,
üstündür, bağışlayandır. (Mülk, 67/2) الم ()
اَحَسِبَ
النَّاسُ
اَنْ
يُتْرَكُوا
اَنْ
يَقُولُوا
امَنَّا
وَهُمْ لَا
يُفْتَنُونَ
İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakıliverceklerini mi
sandılar? (Ankebut, 29/1-2)
فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ
نَفْسٌ
شَيًْا وَلَا
تُجْزَوْنَ
اِلَّا مَا
كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ Artık
bugün hiç kimseye zerre kadar zulmedilmez. Ancak yaptıklarınızın cezasını
çeceksiniz. (Yasin, 36/54) عن ابْنِ
عمرَ (ر عنهما) ،
قال: قال رسولُ
اللّه (صعم):
أُمِرْتُ انْ
أُقَاتلَ
الناسَ حتّى
يشهدُوا أنْ
لاَ إلَهَ
إّلا اللّهُ
وأنّ
مُحمّداً
رسولُ اللّه،
ويُقِيمُوا
الصلاَةَ،
ويُؤتُوا
الزَّكاةَ،
فإذَا
فَعَلُوا
ذَلكَ
عَصَمُوا
منِّى

دِمَائهمْ
وَأمْوَالَه
15;مْ إّلا بحقِّ
الاسْلامِ،
وحسَابُهُمْ
علَى اللّهِ (37)- İbn-i
Ömer (r.a) anlatıyor: "Hz. Peygamber (a.s): "Ben insanlar Allah'tan başka ilâhın
olmadığına, Muhammed'in de Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namaz
kılincaya, zekât verinceye kadar onlarla savaş etmekle emrolundum. Bunları yaptılar mı,
kanlarını, mallarını bana karşı korumuş (emniyet altına almış) olurlar. İslâm'in hakkı
hâriç. Artık (samimi olup olmadıklarına dair) durumları Allah'a kalmıştır"
(Buhârî, İmân 17; Müslim, İman 36, (22)) عن
أبي هريرة (رع):
أنَّ رسولَ
اللّهِ (صعم)
قالَ: أَلا
أدُلُّكُمْ
عَلى مَا
يَمْحُو
اللّهُ بِهِ
الخَطَايَا،
وَيَرْفَعُ
بِهِ
الدَّرَجَات
16;؟ قالُوا: بَلى
يَا رَسولَ
اللّهِ: قالَ:
إسْبَاغُ
الوُضُوءِ
عَلى
المَكَارِهِ
48; وَكَثْرَةُ
الخُطَا إلى
المَسَاجِدِ
48;
وَانْتِظَار
15; الصَّلاَةِ
بَعْدَ
الصَّلاَةِ،
فذلكُمُ
الرِّبَاط،
فذلِكُمُ
الرِّبَاطُ،
فذلِكُمْ
الرِّبَاطُ: (3578)-
Ebû Hüreyre (r.a) anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki: "Allah'ın hataları silmeye
ve dereceleri yükseltmeye vesile kıldığı şeyleri size söyleyeyim mi?" "Evet ey
Allah'ın Resûlü, söyleyin!" dediler. Bunun üzerine saydı:"Zahmetine

rağmen abdesti tam almak. Mescide çok adım atmak. (Bir namazdan sonra diğer) Namazı beklemek. İşte bu ribâtır, işte bu ribâtır, işte bu ribâtır." [Müslim, Tahâret 41, (251); Muvatta, Sefer 55, (1, 161); Tirmizî, Tahâret 39, (52); Nesâî, Tahâret 106.] عن أَبِيهُرَيْرَةَرَضِىَاللّهُعَنْهُ قَالَ::]قَالَرَسُولُللّهِ صَلَّياللّهُعَلَيْهِوَسَلَّمَإِنَّ اللّهَلاَ يَنْظُرُإِلَىصُوَرِكُمْوَأَجْسَادِكُمْكَكِنْيَنْظُرُإِلَىقُلُوبِكُمْوَأَعْمَالِكُمْ.التَّقْوَىهَهُنَا،التَّقْوَىهَهُنَا،التّقْوَىهَهُنَا،وَيُشِيرُإِلَىصَدْرِهِ.أََلا لاَيَبْعِبَعْضُكُمْعَلَىبَعْضِ،وَكُونُواعِبَادِاللّهإِخْوَانًا.وَلاَيَحِلُّلْمُسْلِمِأَنْ

يَهْجُرَ

أَخَاهُ

فَوْقَ

ثََلاثٍ (3312)- Hz. Ebu Hüreyre (r.a)

anlatıyor: "Resulullah (a.s) buyurdular ki: …Allah sizin suretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz,

fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır-eliyle göğünü işaret

etti:-Sakın ha! Birinizin satışı üzerine satış yapmayın. Ey Allah'ın kulları kardeş olun. Bir

müslümanın kardeşine üç günden fazla küsmesi helâl

olmaz." [Buharî,, Nikâh 45, Edeb 57, 58, Ferâiz 2; Müslim, Birr 28-34,

(2563-2564); Ebu Dâvud, Edeb 40, 56, (4882, 4917); Tirmizî,, Birr 18, (1928).] Allah

ancak olgun müminlerden razı olur. Olgun mümin olmak için de yalnız inanmak

yeterli değildir. İman ile birlikte ibadet etmek ve güzel ahlâka sahip olmak gerekir.

Hiç şüphe yok ki ibadet, imanın bir göstergesidir. Ayrıca kurtuluş vesilesidir.

Nitekim Asr Suresinde imanla beraber salih amel insanı ziyandan kurtaran unsur olarak

zikredilmiştir:

وَالْعَصْرِ ()

اِنَّ

الْاِنْسَان

14; لَفى خُسْرٍ ()

اِلَّا

الَّذينَ

امَنُوا

وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ

وَتَوَاصَوْا

بِالحَقِّ

وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ ()

Asra yemin olsun ki, İnsan mutlaka ziyandadır. Ancak iman edenler, salih amel (iyi işler)

işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır. (Asr,

103/1-2-3) Sadece inandım demek yeterli değildir. Kalpteki iman ışığının sönmemesi

için ibadet de gereklidir. İbadet yapmayan kimsenin kalbindeki iman yavaş yavaş zayıflar

ve Allah korusun günün birinde sönebilir. Bu ise insan için en

büyük bir kayıptır. İman nurunun söndüğü bir gönül,

insan için bir yük olmanın ötesinde bir anlam taşımaz. Büyük Şair

merhum M. Akif ne güzel söylemiş: “İmandır o cevher ki, ilâhî ne

büyükür. İmansız olan paslı yük sine de yükür." İman

ile amel ayrı ayrı şeyler olunca, akla şöyle bir soru gelir. Farz olan ibadetleri yapmamak,

Allah'ın yasakladığı büyük günahları işlemek imanı nasıl etkiler? Başka bir ifade

ile farz olan ibadetleri yapmayan ve büyük günah işleyen kimse imandan

çıkar mı? Bu konuda farklı görüşler olmakla beraber Ehl-i Sünnetin

görüşü, farz olan ibadetleri yapmamak ve büyük günah işlemek

insanı dinden çıkarmaz, günahâr yapar. Dinden çıkmak başka,

günahâr olmak başkadır. Nitekim Ashab-ı Kiram'dan Ebû Zerr (r.a.) şöyle

demiştir: وعن أبى ذر

جُندب بن

جُنادةَ

الغِفارىِّ)
رع(أن النبى
(صعم) قال: أتانى
جبريلُ عليهِ
السلام
فبشَّرَنى
أنهُ مَنْ
مَاتَ مِنْ
أُمَّتِكَ لا
يُشْرِكُ
باللّهِ
شيئاً دخلَ
الجَنَّةَ.
قُلتُ: وَإنْ
زَنَى وإنْ
سرَق؟ قال: وإن
زنى وإن سرَق.
قُلتُ: وإن زنى
وإن سرَق؟ قال:
وإن زنى وإن
سرَق: ثم قال في
الرابعةِ: على
رَغم أنف أبى
ذرّ (7)- Ebu Zerri’l-Gıfârî (r.a) hazretleri anlatıyor: Hz.
Peygamber (a.s) buyurdular ki: "Bana Cebrâil (a.s) gelerek "Ümmetinden kim Allah'a
herhangi bir şeyi ortak kılmadan (şirk koşmadan) ölürse cennete girer" müjdesini
verdi" dedi. Ben (hayretle) "zina ve hırsızlık yapsa da mı?" diye sordum. "Hırsızlık da etse, zina
da yapsa" cevabını verdi. Ben tekrar: "Yani hırsızlık ve zina yapsa da ha!" dedim. "Evet, dedi,
hırsızlık da etse, zina da yapsa!" Hz. Peygamber (a.s) dördüncü keresinde
ilâve etti: "Ebu Zerr’ın burnu sürtülse de cennete girecektir."
(Buhârî, Tevhid 33; Müslim, İman 153, (94); Tirmizî, İman 18, (2646)). Şu
hadisi şerif de büyük günah ile imanın bir arada bulunabileceğini ifade
etmektedir: Ubade b. es-Samit (r.a.) şöyle demiştir: Peygamberimiz etrafında bir topluluk
olduğu halde şöyle demiştir: "Allah'a ibadette O'na hiç bir şeyi ortak koşmamak,
hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarınızı öldürmemek, kendiliğinizden
uyduracağınız bir yalanla kimseye bühtan etmemek, hiç bir ma'rufda isyan etmemek
üzere bana biat ediniz. İçinizde sözünde duran olursa onun ecri Allah'a
aittir. Bu dediklerimden birini yapıp da ondan dolayı dünyada azaba uğrarsa bu ona keffaret
olur. Bunlardan birini yapıp da yaptığı işi Allah Teâlâ örterse işi Allah'a kalır;
isterse onu affeder isterse ona azap eder" buyurdu, biz de bu şart üzerine kendisine biat
ettik". (Buhari, İman, 11; Müslim, Hudut, 10) [VAAZIN DEVAMI](#)

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)